

A versenytilalmi megállapodás alapvetően egy „nem tevésre” irányuló szerződéses kötelezettséget jelent, vagyis egy olyan magatartást vár el a munkavállalótól, hogy tartózkodjon a munkáltató gazdasági érdekkörébe tartozó tevékenység meghatározott ideig történő gyakorlásáról. E körbe nem vonható a munkavállaló későbbi elhelyezkedéséről szóló tájékoztatás előírása. Ennek az egyoldalú kötelezettségvállalásnak esetleges megszegése önmagában nem jelentheti a munkáltató gazdasági érdekének megsértését vagy annak veszélyeztetését, ennél fogva nem vonhatja maga után az Mt. 228. § (5) bekezdésében biztosított kötbérfizetési kötelezettséget.

(2012. évi I. törvény 228. §)

A tényállás

- [1] A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint az alperes 2013. szeptember 12-től masször munkakörben állt alkalmazásban a felperes üzletében. A munkaszerződéssel egyidejűleg a peres felek a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 228. § (1)-(4) bekezdése alapján versenytilalmi megállapodást kötöttek. A megállapodásban az alperes munkavállaló kötelezettséget vállalt arra, hogy munkaviszonyának megszűnését, megszüntetését követően hat hónapon át nem tanúsít olyan magatartást, amellyel a munkáltatója jogos gazdasági érdekeit veszélyeztetné, ezen időtartam alatt nem folytat a felperes munkáltató tevékenységi területén verseny tevékenységet, nem helyezkedik el a munkáltató versenytársainál, nem alapít konkurens vállalkozást – masszázs szalon, szépségápolási szolgáltatásokat nyújtó szalon – konkurens vállalkozás működésében nem működik közre, nem létesít munkaviszonyt vagy munkavégzésre vonatkozó egyéb jogviszonyt a felperessel azonos tevékenységet végző, illetőleg a felperessel rendszeres gazdasági kapcsolatban álló más gazdálkodó szervezettel, továbbá nem szerez a saját nevében vagy javára a felperes tevékenysége körébe tartozó ügyfeleket. A felek megállapodása alapján a versenytilalom földrajzilag egy nagyváros azon kerületeire terjed ki, amelyben a felperes a gazdasági tevékenységét végzi, ahol arra üzlethelyiséggel rendelkezik.
- [2] A versenytilalmi megállapodásban foglalt alperesi kötelezettségvállalás ellenértékéeként a felperes vállalta, hogy az alperes számára havonta a munkaviszonya megszűnésekor irányadó havi nettó alaphér egyharmadának megfelelő összeget a munkaviszony megszűnését követő hat hónapon keresztül a tárgyhót követő hónap utolsó napjáig a munkáltató munkavégzésének helyén, vagy a munkáltató és a munkavállaló által közösen egyeztetett helyszínen készpénzben kifizeti. A megállapodás 9. pontjában a felek az alperes szerződösszegésének – különösen az 1.-6. pontok – jogkövetkezményeként megállapodtak abban, hogy a felperes munkáltató mentesül a díjazás

megfizetésének kötelezettsége alól, az alperes munkavállaló pedig a részére utoljára kifizetett 12 havi alaphérének megfelelő összegű kötbér, a versenytilalmi megállapodás megsértéséből eredő minden kár és a számára havonta kifizetett versenytilalmi ellenérték visszafizetésére köteles.

- [3] A szerződés 10. pontjában az alperes azt is vállalta, hogy a versenytilalom hatálya alatt új munkaviszony, illetve egyéb munkavégzésre irányuló jogviszony létesítése esetén a munkaszerződés vagy egyéb, munkavégzésre irányuló szerződés megkötését követő 30 napon belül írásban tájékoztatja a felperest az új munkáltatóról vagy a munkavégzésre irányuló jogviszony alanyainak személyéről.
- [4] A peres felek a közöttük fennálló munkaviszonyt 2015. január 30-án közös megegyezéssel megszüntették. Az ekkor kötött megállapodás 2. pontja szerint a felperes a 2013. szeptember 11-én aláírt versenytilalmi megállapodástól nem tekint el, azt hatályba kívánja helyezni. A megállapodás szerint az alperes a kilépés napját követő minden hónap 25-éig írásban, tartalmilag leinformálható módon (például munkáltatói igazolás) hat hónapon keresztül tájékoztatja a felperest az aktuális munkahelyéről és az ott folytatott tevékenységéről vagy munkanélküli állapotáról akkor is, ha a következő tájékoztatás esedékessége napjáig ebben változás nem történik. Az ellenérték kifizetésének körében a felek abban állapodtak meg, hogy azt a felperes az aktuális hónap utolsó napjáig, de legkésőbb az ezt követő hónap 10-éig átutalással az alperes által megadott bankszámlára vagy személyesen a munkáltató által megnevezett helyszínen teljesíti.
- [5] Az alperes a munkaviszony megszűnését követően elhelyezkedett masszőr munkakörben. Ezt követően kiváltotta a vállalkozói engedélyét és ennek másolati példányát megküldte a felperesi cég részére, továbbá azt a bankszámla számát is közölte, amelyre a versenytilalmi megállapodás ellenértékének átutalását kérte. A közölt bankszámlaszám azonban hibás volt, ezért a felperesi cég a megállapodásban foglalt összeget nem tudta átutalni, az alperestől az adatok helyesbítését kérte. Ezt követően az alperes élettársa megküldte a felperesi ügyvezető részére a helyes bankszámlaszámot, azonban a felperes az ellenértéket nem fizette meg, hanem arról tájékoztatta az alperest, hogy a versenytilalmi megállapodás megfizetését felfüggeszti, mert álláspontja szerint az alperes a versenytilalmi megállapodásba ütköző magatartást folytatott, egyidejűleg kezdeményezte a kártérítési összeg vonatkozásában történő egyeztetést.
- [6] Az alperes vitatta, hogy a versenytilalmi megállapodást megszegte volna, ezért a felperes ezt követően fizetési meghagyásos eljárást indított az alperessel szemben.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [7] Az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes a keresetében 732.000 forint és ezen összeg késedelmi kamatának megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy az alperes a versenytilalmi megállapodásba ütköző magatartást folytatott, mivel masszórként helyezkedett el, valamint állítása szerint voltak olyan korábbi vendégek, akik az alperes távozását követően új üzletébe jártak masszíroztatni, mivel a két szalon között körülbelül 450 méter távolság van.
- [8] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint nem követett el olyan magatartást, amellyel a versenytilalmi megállapodást megszegte, továbbá vitatta, hogy a felperesi szalon vendégeit elcsábította, vagy olyan jellegű magatartás tanúsított, amelyre visszavezethetően a vendégek a volt munkáltatóját elhagyták.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

- [9] A közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem találta megalapozottnak a felperes Mt. 228. § (1) és (2) bekezdésére alapított keresetét. Megállapította, hogy az alperes új munkavégzési helye nem a versenytilalmi megállapodásban tilalmazott kerületben található.
- [10] A közigazgatási és munkaügyi bíróság rámutatott arra, hogy a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes olyan jellegű magatartást tanúsított, amely a felperesi szalon vendégeinek elvándorlásához vezetett. A felperes azonban a bíróság tájékoztatása ellenére sem megnevezni, sem bizonyítani nem tudta azoknak a személyeknek a nevét, akik állítása szerint az alperest követték az új szalonba.
- [11] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra következtetett, hogy az alperes elhelyezkedése nem sértette a versenytilalmi megállapodásban foglaltakat.
- [12] A felperes fellebbezése alapján eljáró bíróság az ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és kötelezte az alperest 732.000 forint és ezen összeg késedelmi kamatának megfizetésére.
- [13] Ítéletének indokolásában a tényállást a munkaszerződésben foglalt versenytilalmi megállapodás és a munkaviszony megszűnésekor történő megállapodás pontos szövegével kiegészítette. A felek egyezős előadása alapján rögzítette, hogy az alperes 2015. február 25-én további információ közlése nélkül küldte meg a felperes részére a kiváltott vállalkozói igazolványa fénymásolatát, amely adatokat a felperes a 2015. február 26-án kelt válaszában a versenytilalmi szerződést kiegészítő megállapodásra hivatkozással kevesellte, egyben határidő megjelölésével felhívta az alperest, hogy

közölje a vállalkozása munkavégzésének pontos címét. Tájékoztatta arról is, hogy a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása miatt ideiglenesen felfüggeszti a versenytilalmi szerződésben megállapított összeg folyósítását. Ezt követően, a 2015. március 12-én kelt levelében a felperes közölte, hogy az alperes helytelen bankszámlaszámot adott meg, egyben felhívta a helyes bankszámlaszám megküldésére. 2015. április 1-jén a felperes arról értesítette az alperest, hogy a megfelelő bankszámlaszámot nem kapta meg, ezért az első késedelmes tájékoztatást követően a versenytilalmi ellenértéket nem tudta küldeni. Felhívta az alperes figyelmét arra, hogy időközben esedékessé vált a kiegészítő megállapodásban foglaltak szerinti második tájékoztatási kötelezettség, amelyet ismételten elmulasztott, ezzel pedig megszegte a megállapodásban foglaltakat, amely a versenytilalmi szerződés szoros mellékletét képezi. Tájékoztatta az alperest arról, hogy a versenytilalmi szerződés szerinti ellenértéket nem áll módjában folyósítani.

- [14] A törvényszék az így kiegészített és pontosított tényállás alapján nem értett egyet az elsőfokú bíróság érdemi döntésével.
- [15] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság azt helyesen állapította meg, hogy a felperesnek a kerületben nincs üzlete, így az alperes a versenytilalmi, valamint a kiegészítő megállapodásban foglaltakat a földrajzi terület vonatkozásában megtartotta. Ugyancsak helytálló az az elsőfokú ítéleti megállapítás, hogy a felperes nem bizonyította azon állítását, mely szerint az alperes magatartására vezethető vissza, hogy a felperesi üzlet vendégei szolgáltatót váltottak, vagyis az alperest követték az új munkahelyére.
- [16] A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a közigazgatási és munkaügyi bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a versenytilalmi megállapodást utóbb, a munkaviszony megszüntetésekor kiegészítő megállapodás 2. pontjában foglalt azon kikötést, amely az alperes által vállalt tájékoztatási kötelezettség teljesítésére vonatkozott. Álláspontja szerint a felek által a munkaviszony létesítésekor megkötött versenytilalmi megállapodás 9. pontja a munkavállaló kötbérfizetési kötelezettségét nem kizárólag a kiemelt 1-6. pontban vállalt kötelezettségek megszegése esetére írta elő, hanem a megállapodásban foglalt valamennyi kötelezettség megszegésére. A megállapodás 10. pontja tartalmazta, hogy a versenytilalom hatálya alatt új munkaviszony, illetve egyéb munkavégzésre irányuló jogviszony létesítése esetén az alperes 30 napon belül írásban köteles tájékoztatni a felperest az új munkáltatóról, vagy a munkavégzésre irányuló jogviszony alanyainak személyéről. A peres felek a kiegészítő megállapodásban az eredeti megállapodás 10. pontjában foglaltakat a alperest hat hónapon át terhelő tájékoztatási kötelezettség kikötésével konkretizálták.
- [17] Az alperes a fellebbezési eljárásban kapott lehetősége ellenére nem bizonyította, hogy a

versenytilalmi megállapodásban, illetve a kiegészítő megállapodásban vállalt tájékoztatási kötelezettségét teljesítette, saját nyilatkozata szerint – arra figyelemmel, hogy a felperes a versenytilalmi megállapodás ellenértékét nem folyósította részére – 2015. március hónapot követően nem tájékoztatta a felperest.

- [18] A törvényszék az Mt. 228. § (5) bekezdésében, valamint Ptk. 6:186. § (1) és (3) bekezdésében foglaltakra hivatkozva kifejtette, hogy a kötbér olyan szerződésszegéshez kapcsolódik, amelyért a kötelezett felelős, ezért a kötbérigénnyel szemben kimentheti magát. A kötbérigény érvényesítéséhez kár bizonyítása nem szükséges, és az sem, hogy a jogosultnak kára keletkezzen. A felperes a 2015. január 30-án, a munkaviszony megszűntetésekor megkötött megállapodásban a versenytilalmi megállapodást hatályba helyezte, attól nem állt el, az ellenértéket a tájékoztatási kötelezettség megszegése miatt nem folyósította, amely az alperes kötbérfizetési kötelezettségét vonja maga után. Utalt arra is, hogy az alperes a Ptk. 6:189. §-a szerint a kötbér összegének mérséklését az eljárás során nem kérte. Mindezek alapján, minthogy az alperes a versenytilalmi megállapodásban foglalt tájékoztatási kötelezettségét megszegte, a megállapodás 9. pontja szerinti kötbér megfizetésére köteles.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet „megváltoztatását” és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását, valamint a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte. A jogerős ítélet jogalapot érintő hatályában való fenntartása esetén harmadlagosan a Ptk. 6:188. §-a alapján a kötbér összegének mérséklését kérte.
- [20] Álláspontja szerint a tájékoztatási kötelezettségét nem sértette meg, ezért a jogerős ítélet az Mt. 228. §, valamint a Pp. 206. §-ába ütközően jogszabálysértő. A perbeli jogvitában kizárólag a felek által 2013. szeptember 11-én kelt versenytilalmi megállapodás 10. pontjában foglalt tájékoztatási kötelezettséget lehet figyelembe venni, a munkaviszony közös megegyezéssel megszüntetésekor kötött megállapodásban foglalt kötelezettség nem tekinthető a versenytilalmi megállapodás részének, azt csupán egy, a peres felek között létrejött egyéb megállapodás. Mindez a megállapodás szövegkörnyezetéből is egyértelműen megállapítható, hiszen a 2015. január 30-án kelt megállapodás a korábban létrejött versenytilalmi megállapodásra egyáltalán nem utal vissza, nem rögzíti egyértelműen, hogy ez a tájékoztatási kötelezettség a versenytilalmi megállapodás szerinti tájékoztatási kötelezettség része lenne, továbbá azt sem tartalmazza, hogy az abban foglalt

rendelkezések a versenytilalmi megállapodás feltételeit módosítják. Mindezek alapján a másodfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a munkaviszonyt megszüntető megállapodás szerinti tájékoztatási kötelezettségről szóló rendelkezés a versenytilalmi megállapodás része lenne.

- [21] Az alperes érvelése szerint amennyiben elfogadjuk, hogy a munkaviszonyt megszüntető megállapodásban foglalt tájékoztatási kötelezettségről szóló kikötés a versenytilalmi megállapodás része, úgy annak mindenben eleget tett. A munkaviszonya megszűnését követően egyéni vállalkozói igazolványt váltott ki és munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyként ennek tényét a felperes felé jelezte. Az egyéni vállalkozói igazolvány másolatát a felperes részére megküldte, illetve a munkaviszony megszűnését követő három hónapig a bankszámla kivonatait is postázta. Mindezekre tekintettel a törvényszék jogszabálysértően állapította meg, hogy a tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget.
- [22] Kiemelte, hogy a versenytilalmi megállapodás nem a tájékoztatáshoz, hanem az elhelyezkedés korlátozásához kötötte az ellenérték fizetését, a tájékoztatási kötelezettséget pedig csak mint egyéb rendelkezést illesztették be a felek a megállapodásba. Ez a körülmény a versenytilalmi megállapodás szerkezetéből is megállapítható, hiszen a 2.-7. pontok tartalmazzák a tilalmazott tevékenységet, a 8. pont rendelkezik az ellenértékről, a 9. pont a megállapodás 1-6. pontjai megszegésének következményeiről, míg csupán a 10. pont szól a tájékoztatási kötelezettségről.
- [23] Az alperes álláspontja szerint perdöntő jelentőségű, hogy a versenytilalom hatálya alatt munkaviszonyt egyáltalán nem létesített, egyéni vállalkozóként bérelt egy helyiséget a versenytilalmi megállapodás tárgyát nem képező kerületben, a bérleti szerződés megkötése pedig nem esik sem a versenytilalmi megállapodás, sem pedig a munkaviszony megszüntetéséről szóló megállapodás hatálya alá, az nem minősül sem munkaviszonynak, sem pedig munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonynak.
- [24] Az alperes azt is vitatta, hogy a tájékoztatás elmaradása vagy nem megfelelő teljesítése olyan magatartásnak minősült, amely a felperes, mint munkáltató jogos gazdasági érdekét sérti vagy veszélyezteti.
- [25] Az alperes álláspontja szerint a törvényszék megsértette a Pp. 7. §-ának (2) bekezdésében foglalt rendelkezést is, és súlyos eljárási szabálysértést követett el, amikor a személyesen eljáró alperest nem figyelmeztette a kötbér összege mérséklésének lehetőségére.
- [26] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és az alperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint tény, hogy az alperes által nyújtott tájékoztatás sem a versenytilalmi megállapodásban, sem a munkaviszonyt megszüntető megállapodásban vállalt kötelezettségeknek nem felelt meg.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [27] A felülvizsgálati kérelem megalapozott.
- [28] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül.
- [29] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul hivatkozott a Pp. 7. § (2) bekezdésének megsértésére. A személyesen eljáró fél részére nyújtott tájékoztatási kötelezettség, a hivatkozott eljárásjogi rendelkezés, valamint a töretlen bírói gyakorlat alapján kizárólag az eljárási jogokról és kötelezettségekről történő tájékoztatást jelenti, ezért a kötbér mérséklésére vonatkozó, a Ptk. 6:188. §-án alapuló tájékoztatás elmaradása nem képezheti a bíróság kötelezettségét, figyelemmel a felekre vonatkozó fegyveregyenlőség elvére is.
- [30] A perben irányadó tényállás szerint a felek 2013. szeptember 11-én aláírt munkaszerződésben a munkaviszony létesítése mellett versenytilalmi megállapodást is kötöttek, amelyben konkrétan utaltak az Mt. 228. § (1)-(4) bekezdésének rendelkezéseire. A megállapodásban az alperes mint munkavállaló arra vállalt kötelezettséget, hogy munkaviszonya megszüntetésétől, illetve megszűnésétől számított hat hónapon keresztül nem helyezkedik el a felperessel, mint munkáltatóval azonos gazdasági tevékenységet folytató munkáltatónál, illetőleg nem folytat a munkáltató tevékenységével azonos gazdasági tevékenységet. A munkaviszony megszüntetésekor ennek területi hatályát a felek konkrétan szűkítették. Az alperes a szerződés 5. pontjában azt is vállalta, hogy korábbi ügyfeleivel nem tart kapcsolatot. A szerződés 9. pontja rendelkezett a megállapodás 1-6. pontja megszegése esetére fizetendő kötbér összegéről és 10. pontja írta elő az alperes munkaviszonyra vagy munkavégzésre irányuló létesítéséről szóló tájékoztatási kötelezettséget. A felek a munkaviszony megszüntetésekor kötött megállapodás 2. pontjában ezt a tájékoztatási kötelezettséget akként módosították, hogy a munkaviszony megszűnését követő hat hónapon keresztül az alperes minden hónapban köteles tájékoztatni munkáltatóját az aktuális munkahelyéről, az ott folytatott tevékenységéről, új munkaviszonyáról munkáltatói igazolással, új munkáltatója adatairól, munkanélküli állapotáról.
- [31] Az Mt. 228. § (1) bekezdése szerint a felek megállapodása alapján a munkavállaló – legfeljebb a munkaviszony megszűnését követő két évig – nem tanúsíthat olyan magatartást, amellyel munkáltatója jogos gazdasági érdekét sértené vagy veszélyeztetné.
- [32] A jogszabály e rendelkezése alapján a versenytilalmi megállapodás a munkajogviszonyhoz kapcsolódó önálló megállapodásnak tekinthető, amelynek célja, hogy a munkavállaló a

munkaviszonya megszűnésétől számított meghatározott időn keresztül ne tanúsíthasson a volt munkáltatója jogos gazdasági érdekét sértő, vagy veszélyeztető magatartást. Ennek megakadályozása érdekében a versenytilalmi megállapodás teszi lehetővé, hogy a munkáltató a munkavállalót a munkaviszony megszűnését követő meghatározott időre e szabad munkavállalásban korlátozza, amennyiben ezt megfelelő ellenérték megfizetésével kompenzálja. Szerződésszegést a munkavállaló abban az esetben követ el, ha a versenytilalmi megállapodásban foglalt, és az Mt.-ben előírtaknak megfelelő kötelezettségét megszegi, vagyis, konkurens munkáltatónál helyezkedik el vagy konkurens tevékenységet folytat és ezzel a volt munkáltatója gazdasági érdekét megsérti vagy azt veszélyezteti.

- [33] A perbeli esetben a felek az Mt. 228. §-ában foglaltaknak megfelelően állapodtak meg az alperes jövőbeni elhelyezkedésének korlátozásáról, és ennek megfelelően rögzítették a felperes által fizetendő ellenérték, valamint a szerződés megszegése esetére előírt kötbér összegét is.
- [34] Nem volt vitatott a másodfokú eljárásban, hogy az alperes nem sértette meg a versenytilalmi megállapodás 1-6. pontjaiban előírt kötelezettségét.
- [35] A törvényszék a jogerős ítéletében csak a tájékoztatási kötelezettségek megsértése okán állapította meg az alperes szerződésszegését és kötelezte őt a megállapodásban foglalt kötbér teljes összegének megfizetésére.
- [36] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozottan hivatkozott arra, hogy a versenytilalmi megállapodásban foglalt tájékoztatási kötelezettség sem a megállapodásból, sem pedig a jogszabály rendeltetéséből következően nem tekinthető olyan, az alperest terhelő kötelezettségnek, amelynek megszegése esetén a munkavállaló a versenytilalmi megállapodásban kiköthető kötbér megfizetésére kötelezhető. A perbeli versenytilalmi megállapodás a szankció alkalmazását arra az esetre irányozza elő, ha a munkavállaló a megállapodásban, különösen annak 1.-6. pontjában vállalt kötelezettségeit szegi meg. A tájékoztatás a megállapodás 10. pontjában szerepel és annak megfogalmazása nem utal vissza a szankció alkalmazásának lehetőségére. A munkaviszony megszűntetésekor a tájékoztatás körében történő módosítás szintén nem tartalmazza a szankcióra történő utalást, vagyis sem a megállapodásból, sem annak kiegészítéséből nem állapítható meg, hogy a tájékoztatás elmaradása esetén a munkavállaló a kötbér összegét tartozik megfizetni.
- [37] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében arra is megalapozottan hivatkozott, hogy a versenytilalmi megállapodás alapvetően egy „nem tevérsre” irányuló szerződéses kötelezettséget jelent, vagyis egy olyan magatartást vár el a munkavállalótól, hogy tartózkodjon a munkáltató gazdasági érdekkörébe tartozó tevékenység meghatározott ideig történő gyakorlásáról. E körbe nem vonható a munkavállaló későbbi elhelyezkedéséről szóló tájékoztatás előírása, amely a munkavállaló

szerződés szerű teljesítésének ellenőrzését elősegítő mellékkötelezettségként szerepel a szerződésben. Ennek az egyoldalú kötelezettségvállalásnak esetleges megszegése önmagában nem jelentheti a munkáltató gazdasági érdekének megsértését vagy annak veszélyeztetését, ennél fogva nem vonhatja maga után az Mt. 228. § (5) bekezdésében biztosított kötbérfizetési kötelezettséget.

- [38] Minthogy az alperes a versenytildalmi megállapodásban és annak kiegészítésében vállalt, a felperes gazdasági érdekét sértő vagy veszélyeztető magatartást nem tanúsított, a törvényszék jogszabálysértően kötelezte a szerződészegés esetére lehetővé tett kötbér megfizetésére. Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta. (Kúria, Mfv.II.10.541/2017.)